

offentlige Landpostbude og hermed det Landpostvæsen, der lidt efter lidt er blevet udført, hvor der af Befolkningen yttredes Duffe derom.

Disse Landposter ere indrettede saaledes, at der fra et Posthuus (Postcontoir, Postexpedition eller Brevsamlingssted) udgaaer offentlige Landpostbude, som, efter at have omkredset et større eller mindre District, vende tilbage til Udgangspunktet.

Landpostbudet er saaledes en Slags ambulant Brevsamler, der ikke afleverer Forsendelserne til hver enkelt Adressat, men ikkun til et enkelt Sted i hver Landsby, han passerer, paa hvilket Sted han da omvendt modtager de fra Gæuens Beboere indsamlede Breve, for at aflevere dem paa vedkommende Posthuus.

Til denne Udvikling have Landboerne sluttet sig med stedse stigende Interesse, saaledes at der overalt, uden at Postvæsenet derfor yder nogen Betaling, afgives fornødent Huusrum til Udverklingssted, hvorfor ogsaa denne Institution har været i en usbrudt og i de senere Aar stærk Stigen, saa at der nu findes ca. 120 offentlige Landposter med henimod 700 Udverklingssteder. Et Exemplar af Veiledning for Landpostbudene, der vedlægges (Bilag D.), vil vise den nærmere Ordning af Institutionen.

Ved Hjælp af disse Brevsamlingssteder og offentlige Landposter udbringes nu Post i henved Halvdelen af Rigets Landcommuner, og Planen har stedse været i Løbet af nogle Aar paa denne Maade at forklasse alle Landcommunerne Post.

Ved Siden heraf har det været Hensigten, naar Saadant var opnaaet, at gjøre ogsaa det sidste Skridt o: deels ved Hjælp af Brevkassystemet at give Landboerne den lettest mulige Afgang til at aflevere Forsendelserne til Postvæsenet, deels at lade Postvæsenet søge ogsaa Adressaten paa Landet i hans Hjem uden Meerudgift eller Tillægspost, med andre Ord at gjøre Landboerne i lige Grad med Befolkningen deelagtige i de Goder, Postvæsenet yder.

Det er et fremskyndet Forsøg i denne Retning, som i Genhold til Finantsministeriets Resolution af 7de Mai 1868 er skeet i Form af privat Entreprise under Ledelse af forberørende Stationsforstander Jeszen.

I December Maaned 1866 foreslog nemlig Hr. Jeszen i en Brochure Oprettelsen af Landposter med daglig Udbringelse af Breve og Aviser til Adressaterne, og ved Siden heraf Anbringelsen i alle Landsbyer af Brevkasser, som daglig skulde tømmes. De Udgifter, som vilde være forbundne med denne Institution, tænkte han sig tilvebragte ved Tilskud deels fra Staten, deels af Sogneforstanderskaberne, og deels endelig ved Abonnement af Proprietairer o. A. — der tillige i Forening skulde overtage en Garanti for et vist Beløb i Indtægter — samt iøvrigt ved Bærepenge for Breve og Aviser til Ikke-Abonnerer. Budene skulde antages og lønnes af Postmestrene, men Beboerne deeltage i Controlen med Regnskabsføringen og i Forening med hine bestemme Taxten og Anvendelsen af det mulige Overskud. Denne Brochure blev under 4de April 1867 af Finantsministeriet tilstillet Generalpostdirecteuren til Betænkning.

Under 27de næstefter udtalte Generalpostdirecteuren sig derhen, at Forslaget ikke lod sig gennemføre, fordi det nu, efter Emaneringen af Loven angaaende Postforsendelser af 11te Marts 1851 og de med fremmede Magter afsluttede Conventioner, ikke lod sig gjøre at opkræve Bærepenge for Breve, som ombragtes ved Bude, der vare antagne af Postvæsenet, og fordi det blandede Forhold mellem det Offentlige, Communerne og Private formeentlig vilde gjøre Institutionen usikker og i sig bære Spiren til mange Uanskeligheder.

Under 6te Januar 1868 tilfillede Finantsministeriet dernæst Generalpostdirecteuren et nyt, af Stationsforstander Jeszen indsendt Forslag, der gik ud paa til Forslagsstilleren at overdrage Brevbeførgelsen paa Landet som privat Entreprise, foreløbig i 2 Aar, saaledes at han 6 Gange ugentlig lod Bude udgaae fra Posthusene, for at ombære de dertil ankomne Postfager directe til Adressaterne mod Betaling efter Overenskomst med disse, dog ikke over 2 ø pr. Brev. De samme Bude vilde dernæst ligeledes 6 Gange ugentlig af Brevkasser,